

Què passa amb els pobres?

Dv, 3/07/2020 per Guillem Correa

[Ventijol suau](#)

La pregunta és clara i esfereïdora. Què passa amb els pobres? O si es vol, que passava, que passa i que seguirà passant amb els pobres? La pregunta accepta, malauradament, tots els temps del verb perquè la resposta de fa vint anys, de fa deu anys, de l'any passat, d'avui, de demà és sempre la mateixa: El 20% de la nostra societat viu a la pobresa i aquest percentatge no s'ha modificat substancialment ni en el millor moment del cicle de creixement econòmic.

Ara el drama ja no són els pobres en general. Ara el drama és la pobresa extrema. Els que no tenen què menjar. Els que viuen tota la família en una habitació. Els que treballant són pobres. Per no parlar dels que no tenen feina ni la tindran en el futur més immediat.

Aquests són només uns exemples perquè la llista la podem allargar tant com vulguem i gairebé sempre correm el perill de deixar-nos algun col·lectiu sense esmentar.

En aquests moments totes les mesures d'impacte són poques i totes les que puguem posar sobre la taula seran ben vingudes perquè mai seran suficients davant una necessitat que es perd a l'horitzó.

Però la qüestió és més profunda.

Per què l'Estat no és capaç de donar resposta a la permanent pobresa estructural?

Com distribueixen els pressupostos que augmenten els dèficits però no reduïm els nivells de pobresa?

Per què en els països del nostre entorn han fet les coses millor i nosaltres seguim igual o pitjor que abans?

Donem gràcies a Déu perquè les famílies, la societat civil organitzada i l'Església donen respostes quan l'Estat no arriba on ha d'arribar però s'han de qüestionar els pressupostos públics de totes les administracions perquè el problema segueix sobre la taula.

Fins que els pressupostos de totes les administracions no estiguin adreçats a capgirar aquesta situació seran còmplices de la pobresa.